

старі дерева — справжні власники лісів
не жолудь викрав хтось а око осені
й осліп те що ми звали пам'яттю зникає
вік доживаєм мов чужинці (бо — безкорі ?)
у вирій побрели ще зранку всі дерева
а ми вагаємось : зарано ще ? запізно ?

Збірка « [Пам'ять фрагментарна](#) ».